

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. S. Brooni Episcopo macula per calumniam aspersa, per S. Brigidam
prodigosè abstersa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Psal. 39. 51

accularis, si non habes defendentem, *Revela Domino viam tuam, & spera in eo: & ipse faciet, & educet, quasi lumen in tenebris tuam, & iudicium tuum, quod sustines, in manus suam, quo te exercet, tamquam meridiem.*

IV.

Syr. 1. Febr.

Quod in exemplis libet ostendere. Nam varijs prodigijs innocentes divina providentia de infamia in honorem restituit. Grandis est, apud honestatis amatores, nota, quæ fornicatione contrahitur. Ea Brooni aspersa, à S. Brigida Scotica Virgine, per signum crucis absterfa est. Broonem Episcopum S. Patricij discipulum impudens mulier infamauerat, quasi ab eo prægnans facta esset; sed à Brigida accersita, & admonita, quod non certaretur de oleastro, cum verum dicere non vellet, Brigida signum crucis ori eius impressit. Illico igitur impuræ femine mendax lingua, & pertinax caput grandi tumore inflatum prodidit se calumnie reum. Neque suffecit hoc miraculum. Nam & infantis lin-

Num. 22. 28.

guam Brigida cruce signavit, itaque eum compellavit: *Dic nobis, infantule, quis tuus pater est? Stupenda res, aperit os infantis, qui quondam Balaam asina loquendi præstitit facultatem: aitq; parvulus: Nequaquam Episcopus Broon, sed de formis, & vilis ille homuncio, qui in populo extremo sedet loco, parens meus est.* Infante audito, omnes Deum, Dei que seruum laudârunt; calumniatrix autem, & libidinis, & infamationis poenitens in lachrymas erupit, & quod iniquè vulgauerat, iuste retractavit. Poterat hæc dici heteromolia, causa, ab altera enim dumtaxat parte calumniante agi videbatur, Broone se ipsum non defendente. Nunc videamus etiam quam prodigiosè alius Episcopus castimonie sue famam defensarit.

V.

S. Gregorius
Turon. lib. 2.
Hist. Franc.
cap. 2

Britius Episcopus Turonensis, trigesimo iam tertio anno, magnâ sanctitatis famâ, præerat Ecclesie sue, cum repente laus omnis, arte stygis, in infamiam mutata est. Lortrix enim, ad quâ cubicularij illius vestes lineas abluendas deferre solebant, veterum ferre coepit, ac ne hydrops esse putaretur, puerum edidit. Ut ergo pronum est ad suspensiones vulgus, illico Præsulem criminis eius reum proclamavit, itaq; vehementer exarsit, ut eum vellet lapidare. Dicebant enim ad vnum omnes: *Satis diu pietatis mantelo luxuriam tuam celavisti: non vult nos Deus diutius decipi, atque impuras manus tuas osculis nostris honorari.* Negavit Episcopus